

Í upphafi skal endinn skoða

Ógæfa og gæfa skiptast á og önnur getur af sér hina; vandasamt er að sjá fyrir þessi breytingaferli. Í grennd við landamærin bjó fjölskylda nokkur sem var lagin við spádóma. Nú brá svo við að hestur fjölskyldunnar lét sig skyndilega hverfa yfir til Hu-þjóðarinnar. Allir vottuðu fjölskyldunni samúð sína. Faðirinn sagði: „Getur ekki verið að þetta boði gæfu?“ Nokkrum mánuðum síðar sneri hesturinn aftur í fylgd gæðinga frá Hu-þjóðinni. Allir óskuðu fjölskyldunni til hamingju. Faðirinn sagði: „Getur ekki verið að þetta boði ógæfu?“ Fjölskyldan átti nú gnægð góðra hesta. Sonurinn naut þess að stunda útreiðar en féll af baki og lærbrotnaði. Allir vottuðu fjölskyldunni samúð sína. Faðirinn sagði: „Getur ekki verið að þetta boði gæfu?“ Ári síðar réðst Hu-þjóðin af fullum styrk yfir landamærin. Allir sem vettlingi gátu valdið spenntu bogana og börðust. Af þeim sem bjuggu við landamærin féllu níu af hverjum tíu. Það var einungis örkuhlunin sem gerði föður og syni kleift að gæta öryggis hvor annars. Þannig getur gæfa orðið að ógæfu og ógæfa að gæfu. Breytingaferlin eru óþrjótandi og dýpt þeirra botnlaus.

Geir Sigurðsson þýddi úr kínversku

Huainanzi 淮南子, heimspekilegt safnrit undir daoískum áhrifum sem sett var saman á 2. öld f.Kr. Dæmisagan er úr 18. kafla sem ber heitið „Meðal fólks“.